

Proprium Missæ

DOMINICA X POST PENTECOSTEN X SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Introitus

Dum clamárem ad Dóminum, exaudivit vocem meam, ab his, qui appropínquant mihi: et humiliávit eos, qui est ante saecula et manet in ætérnum: iacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te enútriet.

Ps. Exáudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi et exáudi me. (Ps 54:17-18; 54:20; 54:23; Ps 54:2)

Collecta

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo maniféstatas: multiplica super nos misericórdiam tuam; ut, ad tua promíssa currétes, coeléstium bonórum fácias esse consórtes.

Epístola

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios (1 Cor 12:2-11)

Fratres: Scitis, quóniam, cum gentes essétis, ad simulácula muta prout ducebámini eúntes. Ideo notum vobisfacio, quod nemo in Spíritu Dei loquens, dicit anáthema Iesu. Et nemo potest dícere, Dóminus Iesus, nisi in

INTROITAS

Kai šaukiausi Viešpaties, jis išgirdo mano balsą, [išgelbėjo mane] nuo tų [priešų], kurie prie manęs artėja, ir pažemino juos – tas, kuris yra prieš amžius ir amžinai pasilieka; įteik savuosius rūpesčius Viešpačiui ir [Jis] pats tave pamaitins.

Ps. Dieve, išklausk mano maldą ir nepaniekink mano maldavimo; atkreipk dėmesį į mane ir išklausk mane. (Ps 54:17-18; 54:20; 54:23; Ps 54:2)

KOLEKTA

Dieve, kuris atleisdamas ir pasigailėdamas savąją visagalybę labiausiai parodai, pagausink mums savąjį gailėstingumą, kad Tavo pažadėtųjų dalykų link bėgančius paverstum Tavo dangiškųjų gėrybių dalininkais.

EPISTOLĖ

Skaitinys iš šv. Apaštalo Pauliaus laiško Korintiečiams (1 Kor 12:2-11)

Broliai: Kai dar tebebuvote pagonys, kaip žinote, jus traukte traukė prie nebylių stabų. Todėl aš jums aiškinu, kad nė vienas, kuris kalba Dievo Dvasios skatinamas, nesako: „Prakeiktas Jėzus!“ Ir nė vienas negali ištarti: „Jėzus yra

Spíritu Sancto. Divisiónes vero gratiárum sunt, idem autem Spíritus. Et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus. Et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuíque autem datur manifestátio Spíritus ad utilitátem. Alii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ álíi autem sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spíritum: álteri fides in eódem Spíritu: álíi grátia sanitátum in uno Spíritu: álíi operátio virtútum, álíi prophétia, álíi discrétio spirítuum, álíi génera linguárum, álíi interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis, prout vult.

Graduale

Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi: sub umbra alárum tuárum prótege me. V. De vultu tuo iudícium meum pródeat: óculi tui vídeant æquitátem. (Ps 16:8; 68:2)

Alleluia

Allelúia, allelúia. V. Te decet hymnus, De us, in Sion: et tibi redde tu votum in Ierúsalem. Allelúia. (Ps 64:2)

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Lucam (Luc 18:9-14)

In illo témpore: Dixit Iesus ad quosdam, qui in se confidébant tamquam iusti et aspernabántur céteros, parábolam

Viešpats“, jei Šventoji Dvasia nepaskatina. Esama skirtingų malonės dovanų, tačiau ta pati Dvasia. Esama skirtingų tarnysčių, tačiau tas pats Viešpats. Ir esama skirtingų darbų, tačiau tas pats Dievas, kuris visa veikia visur kur. Kiekvienam suteikiama Dvasios apraiška bendram labui. Antai vienam Dvasia suteikia išminties žodį, kitam ta pati Dvasia – pažinimą, kitam – tikėjimą toje pačioje Dvasioje, kitam – gydymo dovaną toje vienoje Dvasioje, kitam – stebuklingus darbus, kitam – pranašavimą, kitam – dvasių atpažinimą, kitam – įvairių kalbų dovaną, kitam – kalbų aiškinimą. Ir visa tai veikia ta pati Dvasia, kuri dalija kiekvienam atskirai, kaip jai patinka.

GRADUALAS

Saugok mane, Viešpatie, kaip akies vyzdį; savo sparnų paunksmėje apgink mane. V. Tegu nuo Tavo veido ateina man nuosprendis; tegu Tavo akys regi teisingumą. (Ps 16:8; 68:2)

ALELIUJA

Aleliuja, aleliuja. V. Dera tau, Dieve, himną Sione giedoti; ir tau vėl bus duodami įžadai Jeruzalėje. Aleliuja. (Ps 64:2)

EVANGELIJA

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys (Lk 19: 18:9-14)

Anuo metu kai kuriems žmonėms, kurie pasitikėjo savo teisumu, o kitus niekino, Jėzus pasakė palyginimą: „Du žmonės

istam: Duo hómines ascéndérunt in templum, ut orárent: unus pharisaeus, et alter publicánus. Pharisaeus stans, hæc apud se orábat: Deus, grátias ago tibi, quia non sum sicut céteri hóminum: raptóres, iniústi, adúlteri: velut étiam hic publicánus. leiúno bis in sábbato: décimas do ómniū, quæ possídeo. Et publicánus a longe stans nolébat nec óculos ad coelum leváre: sed percutiébat pectus suum, dicens: Deus, propítius esto mihi peccatóri. Dico vobis: descéndit hic iustificátus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exáltat, humiliábitur: et qui se humiliat, exaltábitur.

Offertórium

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confido, non erubéscam: neque irrideant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te expéctant, non confundéntur. (Ps 24:1-3)

Secreta

Tibi, Dómine, sacrificia dicáta reddántur: quæ sic ad honórem nóminis tui deferénda tribuísti, ut eadem remédia fíeri nostra præstáres.

Præfatio de ss. Trinitate

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui cum unigénito Fílio tuo et Spírítu Sancto unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitáte persónæ, sed in

atėjo į šventyklą melstis. Vienas buvo fariziejus, o kitas muitininkas. Fariziejus atsistojęs taip sau vienas meldėsi: 'Dėkoju tau, Dieve, kad nesu toks, kaip kiti žmonės – plėšikai, sukčiai, svetimautojai – arba kaip šis va muitininkas. Aš pasninkauju du kartus per savaitę, atiduodu dešimtinę iš visko, ką įsigyju'. O muitininkas stovėjo atokiai ir nedrįso nė akių pakelti į dangų, tik mušėsi į krūtinę, maldaudamas: 'Dieve, būk gailestingas man nusidėjėliui!' Sakau jums: šitas nuėjo į namus nuteisintas, ne anas. Kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas, o kuris save žemina, bus išaukštintas“.

OFERTORIUMAS

Į Tave, Viešpatie, pakėliau savąją sielą; mano Dieve, tavimi pasitikiu, nerausiu iš gėdos; ir tegu neišjuokia manęs mano priešai, nes juk visi, kurie tavęs laukia, nebus sugėdinti. (Ps 24:1-3)

SEKRETA

Tau, Viešpatie, atiduodame šias pašvęstąsias aukas, kurias mums suteikėi tavo vardo garbei paaukoti taip, kad tu duotum per jas ir mums išgijimą.

ŠVČ. TREJYBĖS PREFACIJA

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, visur ir visada Tau dėkoti, šventas Viešpatie, visagali Tėve, amžinasis Dieve, kuris su vienatiniu tavo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos

unius Trinitate substántiæ. Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spírítu Sancto sine differentia discretiónis sentímus. Ut in confessióne veræ sempiternæque Deitátis, et in persónis proprietas, et in esséntia únitas, et in maiestáte adorétur æquálitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim: qui non cessant clamáre cotidie, una voce dicéntes: Sanctus.

Communio

Acceptábis sacrificium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta, super altáre tuum, Dómine. (Ps 50:21)

1. Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam.
2. Audíre me fácies gáudium et lætítiam, et exsultábunt ossa, quæ contrivísti.
3. Cor mundum crea in me, Deus, et spírítum firmum ínnova in viscéribus meis.
4. Ne prócias me a fácie tua et spírítum sanctum tuum ne áuferas a me.

Postcommunio

Quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, quos divínis reparáre non désinis sacraméntis, tuis non destítuas benignus auxiliis.

prigimties Trejybė. Juk tai, ką per tavąjį apreiškimą apie tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina Angelai ir Arkangelai, Cherubinai ir Serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

KOMUNIJA

Priimsi teisingumo aukas, atnašas ir deginamąsias aukas ant savojo altoriaus, Viešpatie. (Ps 50:21)

1. Pasigailėk manęs, Dieve, dėl savo begalinio gailestingumo.
2. Leisk man išgirsti džiaugsmo ir linksmybės žinią, – kaulai, kuriuos išvarginai, tepradžiunga.
3. Sukurk man tyrą širdį, Dieve, ir atnaujink manyje ištikimą dvasią.
4. Nevaryk manęs nuo savo Artumo, nenuimk nuo manęs savo dvasios šventosios.

POSTKOMUNIJA

Meldžiame, Viešpatie mūsų Dieve, kad iš tų, kuriuos nenustoji dangiškaisiais sakramentais gydyti, mielaširdingai neatimtum savosios pagalbos.

